

кошеритѣ на дивитѣ и питомы пчелы. За да са по-
 налага мечката съ плодове, отчулва клонъ и го дър-
 жи въ преднитѣ си крака. А на нивата тя работи
 като сѣщинскы жетварь: отхожда на нивата, на
 която зърното е зело да налива; като са исправи на
 заднитѣ си крака, тя съ преднитѣ си събира стѣр-
 коветѣ, като че ще върже сноше, и отхапва класо-
 ветѣ. Мечката съ голѣма охота ѣде мравитѣ. Ако
 подуши живо месо мечката, не го замѣта. Вълкътъ
 са мѣчи да гони животното което дири; а мечката
 са мѣчи да издѣбы животното отъ страна и да го
 удари съ предния си кракъ. Мечката е толкози силна
 щото съ едно ударянье сваля конь, а въ преднитѣ
 си крака може да отнесе крава; освѣнь туй тя съ
 предназначанье преминува по брѣвъ на рѣчка или вада.
 Мечката не е толкози трома както ѣ мислятъ, тя
 бържѣ са покача на дърво. Живѣе наша мецана само
 въ лѣсоветѣ и въ дълбокитѣ долища по горитѣ,
 дѣто живѣе сама самничка сирѣчь уединено и си
 намѣра пещера или хрѣлона на нѣкое старо дърво;
 тамъ си направя лѣгло за зимѣ. Мечката цѣла зима
 неизлазя отъ легловището си, ако не я испѣдятъ
 отъ тамъ; тя нищо не ѣде прѣзъ туй врѣме и спи,
 но не тѣй дълбоко както другы нѣкои животны.
 Мечката са ущени съ слѣпы мечета на голѣмина кол-
 кото цѣлхъ, които тя половинъ година кѣрми съ
 гърдытѣ си, и цѣла година гы държи при себѣси.
 Кожата на мечката е тежка но твърдѣ топли; месото
 ѣ може да са ѣде. Въ нашето отечество са вѣдятъ
 повечето сивы мечкы а тамъ въ крайния сѣверъ,
 между лединитѣ живѣютъ бѣлы мечкы, много по-
 едры отъ нашитѣ, добрѣ плаватъ, спущатса въ дъл-
 биньето на водата и са хранятъ съ рыба и фоки.